

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 286/2015
31.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.В., због кривичног дела противправно уселење из члана 219. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В., адвоката Б.Д., поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.4099/13 од 09.10.2014. године и Вишег суда у Београду Кж1 799/14 од 23.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В., поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К бр.4099/13 од 09.10.2014. године и Вишег суда у Београду Кж1 799/14 од 23.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К бр.4099/13 од 09.10.2014. године окривљени П.В. оглашен је кривим због извршења кривичног дела противправно уселење из члана 219. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени П.В. да у року од 30 дана напусти и испразни просторије стана број ... у улици ... у Б. у који се неовлашћено уселио као и да на име паушала кривичног поступка плати суду износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је оштећена М.Ћ. ради остварења имовинско правног захтева упућана на парницу.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 799/14 од 23.12.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног П.В. и пресуда Другог основног суда у Београду К бр.4099/13 од 09.10.2014. године потврђена.

Против наведених пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног П.В., адвокат Б.Д., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, повреде одредаба кривичног поступка из члана 485. став 2. ЗКП, погрешне примене закона на утврђено чињенично стање члан 485. став 2. ЗКП, а из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног за подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона и то члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП а из образложења произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Наведено, међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због којих би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.В.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**